

Voor Teun, Puck, Sylvester en Yara

Luister naar de ezel en de beer
Aby Hartog

© 2023 Pelckmans Uitgevers nv
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België
pelckmans.be

ISBN 978-94-6337-312-8

D/2023/0055/24

NUR 277

Thema: YFU, YBC, 5AF Vanaf ca. 5 jaar

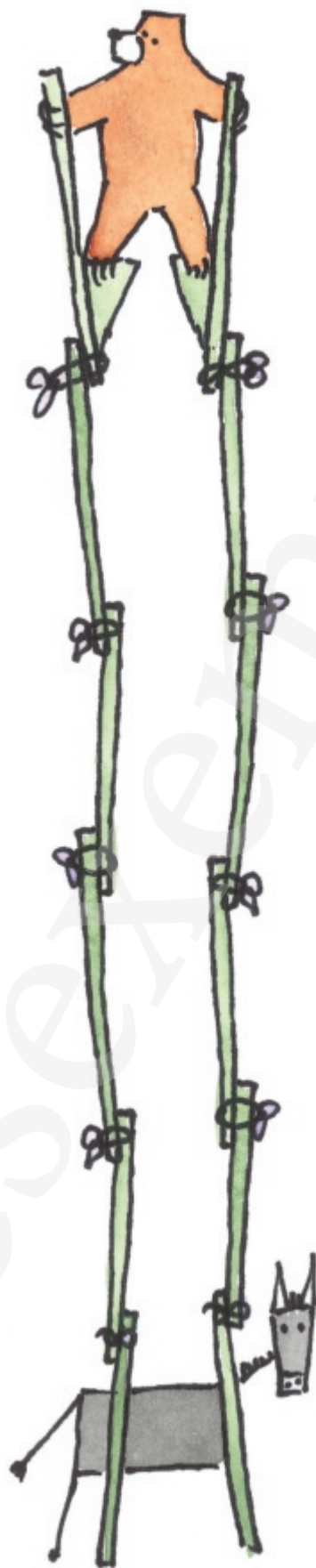
Tekst en illustraties © Aby Hartog, 2023 - abyhartog.nl
Vormgeving Sandra Kok - s-kok.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Luister

naar de ezel en de beer

aby hartog

P E L C K M A N S

weg

Op een dag werd de beer wakker.
Wat een mooie dag, dacht de beer.
Dit is een dag om iets leuks te doen.
Ze rende naar de ezel.
'Kom op,' riep ze. 'Wakker worden, we gaan iets leuks doen!'
Maar de beer riep tegen een lege plek.
De ezel was er niet.
Nou ja, dacht de beer, dat is ook mal. Hij is nooit weg, en nu wel? Waar is hij naartoe?
De beer keek overal.
Onder stenen, achter bomen, in nesten, in de rivier, in een kuil, maar er was geen ezel te zien.
Zal ik dan alléén iets leuks gaan doen, dacht de beer. Maar wat dan?
Bijna alle leuke dingen die ze kon bedenken deed je met z'n tweeën.
Samen vissen, samen wandelen, samen avonturen beleven, samen eten.
Dat was veel leuker dan in je eentje vissen, alléén wandelen, in je eentje avonturen beleven of alléén eten.
Zelfs samen naar iemand zoeken was leuker dan in je eentje naar iemand zoeken.
De beer vond het maar niks. Ze ging bij de rivier zitten en gooide steentjes, uit verveling. En daarna ging ze maar slapen.

De volgende dag rende ze weer naar de ezel. Maar die was er nog steeds niet.

Stom, dacht de beer. Ze ging zich alweer een dag vervelen. Waar zou de ezel naartoe zijn? Zou ze zelf ook weggaan? Maar waar naartoe? Nee, de beer wilde helemaal niet weg. Ze wilde dat de ezel terugkwam. Ze ging slapen. Een beetje boos. En een beetje verdrietig.

De volgende dag liep ze weer naar de ezel. Zou hij er nu wel zijn? Of niet?

En ja hoor, daar lag de ezel te slapen.

'Stommerd!' riep de beer.

Ze gaf de ezel een por. De ezel schrok wakker.

'Stommerd! Waar was je?' vroeg de beer.

'Weg,' zei de ezel.

'Maar ik wist niet waar je naartoe was,' zei de beer.

'Nee,' zei de ezel.

'En je was niet hier,' zei de beer.

'Nee.'

'Ik heb je gemist.'

'Maar nu ben ik er weer,' zei de ezel.

'Maar nu ben ik boos op je,' zei de beer.

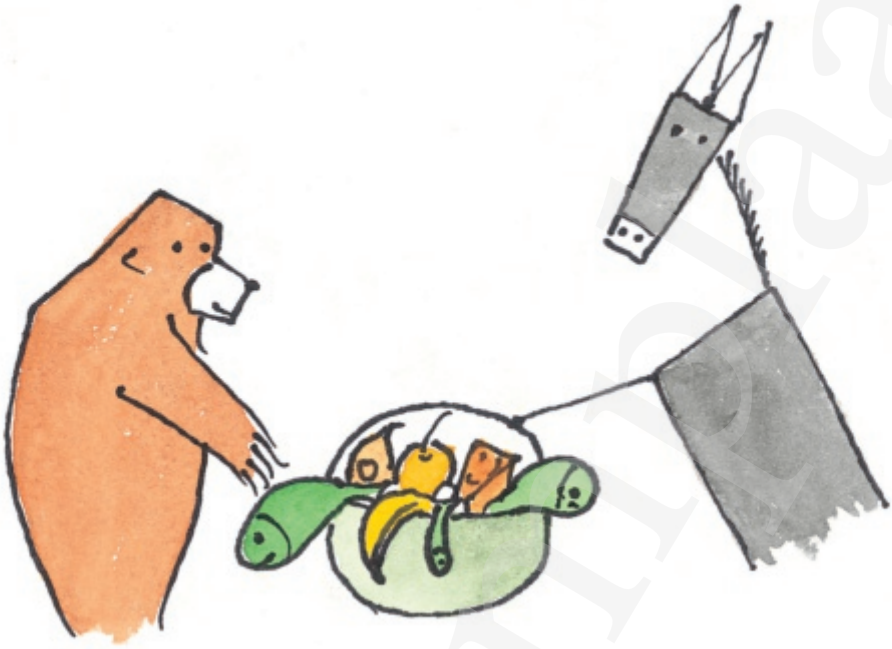
'Maar ik heb cadeautjes meegebracht,' zei de ezel.

De ezel pakte een tas vol cadeautjes. Aardbeien, bessensap, frambozen, een vis en nog een vis en honing en appels en andere lekkere dingen.

De beer begon meteen te eten.

'Sorry dat ik zomaar wegging,' zei de ezel.

'Och,' zei de beer. 'Wat maakt dat nu nog uit. Je bent er nu toch weer?'

Ze zat helemaal onder de honing en de frambozen.
'Ja,' zei de ezel. 'Nu ben ik er weer.'
De beer keek naar de tas. Die was leeg.
Alle cadeautjes waren op.
'Wanneer ga je weer weg?' vroeg de beer hoopvol.

dorst

De ezel en de beer liepen door de woestijn. Al lang. Al heel erg lang.

Ze hadden dorst.

'Ik heb zo'n dorst,' zei de ezel.

'Ik ook,' zei de beer.

'Ik heb zo'n dorst dat ik niet meer kan plassen,' zei de ezel.

'Mijn tong lijkt wel van schuurpapier,' zei de beer.

'Ik heb zo'n dorst dat ik niet meer wil praten,' zei de ezel.

De beer zei niets meer.

Even later zagen ze in de verte een paar bomen. En bloemen. En gras.

De ezel en de beer renden ernaartoe.

'Water!' riep de ezel.

'Drinken!' riep de beer.

Ze kwamen op de mooiste plek ter wereld. Alles had mooie kleuren.

Alles rook lekker. En er was een vijver met water!

De ezel en de beer moesten wat drinken.

Ze liepen naar het water en staken hun tong uit.

'Hé!' riep een reiger. 'Wat moet dat? Dit is mijn vijver. Daar mogen jullie niet zomaar van drinken!'

'Waarom niet?' vroeg de beer. 'Er is water genoeg en wij hebben dorst.'

'Daarom,' zei de reiger. 'Het water is van mij.'

'Onzin,' zei de ezel.

De reiger werd heel boos.

Hij begon te kleppen en te slaan.

'Ga weg!' riep hij. 'Het is mijn water!'

Maar de ezel en de beer hadden veel te lang door de woestijn gelopen.

Ze hadden veel te veel dorst om aardig te zijn.

De beer pakte de reiger bij zijn nek.

'Jij moet nu je mond houden en stoppen met ademen,' zei de beer.

'Ja,' zei de ezel. 'Want het is onze lucht.'

Oeps, dacht de reiger. Niet praten is niet leuk. En niet ademen is ook geen pretje.

'Ruilen?' vroeg de reiger. 'Jullie mogen water drinken als ik mag praten en ademen.'

'Goed,' zeiden de ezel en de beer.

De ezel en de beer namen heel veel slokken water. En de reiger ademde erop los.

Iedereen was tevreden.

doodziek

Het was nog heel vroeg. Het was zo vroeg dat alles nog donker was. De beer werd wakker. Niet omdat ze dat wilde. Ze werd wakker omdat ze pijn had. In haar hoofd. In haar buik. In haar poten.

'Au!' piepte de beer. 'Help! Ik heb au!'

De ezel hoorde het gerommel en gepiep. Dit kan niet goed zijn, dacht hij. Het is nog midden in de nacht.

Hij rende naar de beer.

'Wat is er, wat is er?' vroeg de ezel.

'Ik heb overal pijn,' zei de beer. 'En ik zweet en ik draai en ik piep en ik ril en ik wiebel!'

'Och, arme jij,' zei de ezel. 'Je bent ziek, blijf maar lekker liggen, ik pas wel op je. Het gaat vast vanzelf weer over.'

'Ik heb zelfs pijn in mijn haren,' klaagde de beer.

'Dan knip je ze toch af,' zei de ezel. 'Je hebt er genoeg.'

'Jawel,' piepte de beer, 'maar ik heb ook pijn in mijn poten.'

'Hm,' zei de ezel, 'daar heb je er veel minder van, die kan je niet zomaar afknippen.'

'En ik heb ook pijn in mijn buik en in mijn hoofd.'

'Tsjá, die kan je niet afknippen, want dan ga je dood.'

'Maar ik heb zo'n pijn,' piepte de beer.

'Misschien kan ik maar beter dood zijn, want dan heb ik geen pijn meer.'

'Maar dan ben je er niet meer,' zei de ezel.

'Nee, dan ben ik er niet meer,'
zei de beer.

'Ik zou je missen,' zei de ezel.

Het was even stil.

De beer dacht na.

'Zou er iets zijn, na de dood?' vroeg de beer.

